

[Poul Nilsson.]

meget stort fremskridt. Thi det vil erindres, at 1956-forslaget kun gav ministeren knap 2 mill. kr. af de foreslåede 10 mill. kr. Her er altså klart sket en ændring, som jeg mener går i den rigtige retning. Det kan ikke være rimeligt, at staten her skal give tilskud; jeg vil minde om, at aviserne jo ikke alene er budbringere af nyhedsstof og kulturelt stof. Vi ved jo, at aviserne også drives som forretning, specielt på annoncerne.

Nu har den højtærede minister altså efter forhandling med udvalget stillet et af hele udvalget tiltrådt ændringsforslag om, at den foreslåede forhøjelse på i alt 17,3 mill. kr. foreslås nedsat med 40 pct., idet dog nummerportoen for takstklasse B yderligere nedsættes med 0,4 øre pr. nummer. Til dækning af nedsættelsen i forhold til det oprindelige forslag har ministeren oplyst, at portoen for breve over 50 g og indtil 250 g vil blive forhøjet med 10 øre og vil give en anslået merindtægt på 1,7 mill. kr.

Portoen for indbetalingskortene vil ministeren forhøje med 10 øre fra de nuværende 30 øre til 40 øre. Denne forhøjelse påregnes at ville give en merindtægt på 4,5 mill. kr.

Loven skal træde i kraft den 15. marts 1962, dog at forhøjelserne i § 1, nr. 17-20, først træder i kraft den 1. april 1962, og at de 60 pct.s stigning for avisportoen i § 1, nr. 16, først træder i kraft med 30 pct. den 1. april 1962 og så med de resterende 30 pct. fra 1. april 1963.

I betænkningen er optrykt et bilag med besvarelse af de af udvalget stillede spørgsmål. Til disse skal jeg kun sige: vi føler os tilfredse med ministerens svar. Svarene viser, at de to etater arbejder med problemerne, at ændringer er sket og andre er under forberedelse.

Der er for mit parti at se mange hensyn at tage. Erfaringer må indhøstes, og det økonomiske må nøje undersøges, men — og det vil jeg gerne slutte med — der er også et stort menneskeligt hensyn at tage, ikke mindst til det personale, der på så mange måder har gjort en indsats, der stort set er anerkendt af befolkningen.

Med disse bemærkninger skal jeg på mit partis vegne anbefale de foreliggende lovforslag.

Holmberg: Ja, som det fremgår af betænkningen, har der været afholdt mange møder i det udvalg, som har været nedsat angående de to lovforslag, om ændringer i statsbaneloven og i postloven. Der er jo opnået væsentlige forbedringer, i alle tilfælde efter vor mening, men jeg kan ikke lade være at beklage, at de to lovforslag har været i samme udvalg. Det har ikke meget med hinanden at gøre, om nummerportoen skal være det ene eller det andet beløb, og om lastbiler og personbiler skal betale en stigning på 10 pct. for overfarten på Store-Bælt — for at tage en enkelt ting frem; der kunne nævnes mange andre. Men de mange møder har medført, at udvalget har kunnet møde med en enig indstilling — bortset fra socialistisk folkeparti med hensyn til statsbaneloven — og da der nu er enighed, skal jeg ganske afstå fra at kommentere de forskellige områder, hvor vi kunne have ønsket noget mere med hensyn til lettelse.

På mit partis vegne kan jeg anbefale at stemme for begge lovforslag.

N. Chr. Christensen: Jeg har nogle få bemærkninger at føje til forslaget til lov om ændring i postloven. Ved første behandling af dette lovforslag fremsatte jeg på mit partis vegne en række måske skarpe betragtninger vedrørende det lovforslag, som den højtærede minister havde fremsat i tinget. Jeg gjorde dengang gældende, at lovforslaget betød så voldsomme forhøjelser af taksten for avisudbringning, at det ville ramme mange blade her i landet ganske overordentlig hårdt. Jeg gjorde videre gældende, at det ikke kunne være statens opgave at fremme avis døden her i landet. I det udvalgsarbejde, der er foregået siden første behandling den 25. oktober, har der været stillet mange spørgsmål, og der har også været givet mange interessante besvarelser på disse spørgsmål, og efter at dette materiale var blevet forelagt, kunne vi gå til en realitetsbehandling. Jeg glæder mig over i dag at kunne give udtryk for, at jeg synes, den højtærede minister under udvalgsbehandlingen har vist forståelse over for dette problem, som ikke alene er pressens, men som i høj grad er et led i samfundsudviklingen her i landet, og det, der er opnået i udvalget, vil jeg betragte som